

[Charlotte Antonsen]

Her er det Venstres klare opfattelse, at de almindelige bestemmelser om, at man skal have lidt et tab for at modtage erstatning, og at ambien var en erstatning for den økonomiske tungere arbejdsgiverafgift, betyder, at virksomhederne generelt ikke kan modtage erstatning som følge af EF's dom.

Men da der er blevet rejst tvivl om virkningen af det almindeligt gældende modregningsprincip, er der en risiko for, at alle danske virksomheder kan finde på at modregne de tidligere indbetalte 55 mia. kr. i de kommende momsindbetalinger. Der er med andre ord et muligt eller et eventuelt hul i statskassen, og da dette hul i statskassen kan betyde, at 55 mia. kr. siver ud i løbet af kort tid, finder Venstre det helt nødvendigt at gennemføre det fremsatte særlovforslag. Loven om behandling af krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag fjerner risikoen for et stort tagselvbord.

Lovforslaget indeholder dels en række administrative bestemmelser, der forhindrer virksomhederne i efter forgodtbefindende løbende at forsyne sig med andele af de 55 mia. kr. Desuden skal virksomhederne i øvrigt ligesom ved almindelige retssager dokumentere deres krav. Denne administrative ændring kan opfattes på to måder. For det første kan det ses som en mulighed for virksomhederne, inden de anlægger sag ved domstolene, for at få vurderet, om de har rimelige muligheder for at vinde sagen. For det andet kan bestemmelsen ses som en sikring af de danske domstole, idet denne ændrings administrative ordning vil indebære, at færre vælger at rejse sag ved domstolene.

Det ligger fast, at EF ikke i sin dom har taget stilling til tilbagebetalingsspørgsmålet. Derfor er det fuldt ud korrekt og i overensstemmelse med afgørelsen, at man benytter almindelige danske retsprincipper til at afgøre netop dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Fru Charlotte Antonsen påpegede, at der, da man gennemførte lovgivningen i sin tid, ikke var nogen, der var i tvivl om, at den kunne være EF-stridig – det var noget i den retning, fru Charlotte Antonsen sagde. Der skulle altså være sikkerhed for, at det i Folketinget var udtalt, at der kunne være tvivl om, hvorvidt det ville være lovmedholdeligt eller ej, og i den

forbindelse vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om hun kan sige, hvem der gjorde opmærksom på det og hvornår.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan godt forstå hr. Ole Donners spørgsmål, for en af dem, der gjorde opmærksom på dette, var netop Fremskridtspartiets ordfører, der rejste problemet under førstebehandlingen, men derudover har Handelskammeret jo også været fremme med denne påstand, og i øvrigt har sagen været belyst i Skatteudvalget, hvor behandlingen af lovforslaget jo finder sted.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg takker meget for svaret. Jeg var helt nervøs for, at fru Charlotte Antonsen ville tage partiet Venstre og regeringen til indtægt for, at man havde undersøgt sagen forud for, at den blev vedtaget. For det er helt rigtigt, som fru Charlotte Antonsen siger: Der havde været rig lejlighed til at undersøge det nærmere, fordi Fremskridtspartiets ordfører gjorde opmærksom på ulovligheden, og man fik også en lang række henvendelser udefra. Men jeg er glad for, at Venstre ikke påstår eller tager æren for, at man havde undersøgt noget som helst på forhånd.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Regeringen havde nu faktisk sendt et spørgsmål til Kommissionen netop om sagen, fordi den vedrørte noget, man godt kunne se kunne give problemer i forhold til EF's regler.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jamen det påvirkede alligevel ikke regeringen mere, end at man forlangte at få dispensation for at få loven gennemført, inden man overhovedet fik noget svar eller havde mulighed for bare at høre noget om det.

Jens Thoft (SF):

Det her kludder – for det er jo det, det er – er efter min bedste opfattelse en følge af løgnene